

Nr 78.

Ankom till riksdagens kansli den 15 maj 1917 kl. 12 m.

Utlåtande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 18 juni 1915 om förekommande av överdriven avverkning å ungskog inom de delar av Västerbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 16 april 1917 avlåten till jordbruksutskottets förberedande behandling hänvisad proposition nr 284, har Kungl. Maj:t under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag föreslagit riksdagen antaga vid propositionen fogat förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 18 juni 1915 om förekommande av överdriven avverkning å ungskog inom de delar av Västerbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken.

Förslaget är av följande lydelse:

»Förordning

om ändring i vissa delar av förordningen den 18 juni 1915 om förekommande av överdriven avverkning å ungskog inom de delar av Västerbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken.

Härigenom förordnas, att 1, 3, 5 och 9 §§ i förordningen den 18 juni 1915 om förekommande av överdriven avverkning å ungskog inom de delar av Västerbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken, skola i nedan angivna delar erhålla följande ändrade lydelse:

Bihang till riksdagens protokoll 1917. 10 saml. 48 häft. (Nr 78.)

1 §.

Å enskilde — — — nedan stadgas.

Skall avverkningen ske för oundgängligt husbehov inom skifteslaget, där fastigheten är belägen, eller angränsande skifteslag, vare tillstånd icke erforderligt; ej heller, där det avverkade virket skall upphuggas till ved för att inom det område, där denna förordning äger tillämpning, användas för oundgängligt husbehov. Virke efter dylik avverkning — — — nedan sägs.

3 §.

Vill någon — — — tillstånd till avverkningen.

Träd, som enligt sådant tillstånd må avverkas, skola före avverkningen genom förrättningsmannens försorg stämplas med särskilt märke. Dock må, där det i särskilt fall finnes vara av förhållandena påkallat, förrättningsmannen i den omfattning, som prövas lämplig, medgiva, att träd, som 1.5 meter från marken icke i någon riktning hålla, barken inberäknad, minst 20 centimeter i genomskärning, avverkas utan föregående stämpling. Vid dylik avverkning skall iakttagas vad förrättningsmannen föreskriver om tillsyn därå; och må avverkade träd ej å skogen kolas eller från skogen avföras, innan de genom förrättningsmannens försorg blivit uppmätta och med föreskrivet märke stämplade.

På anmälan — — — å exportsåg.

5 §.

Göres anmälan, varom i 3 § sägs, före den 1 april, skall förrättningen företagas och avslutas före den 1 påföljande oktober. Förrättning för stämpling, som i 3 § tredje stycket sägs, skall, ändå att anmälan därom gjorts efter april månads ingång, företagas och avslutas enligt vad i första punkten är stadgat. Uppstår under — — — påföljande december.

Anmälan bör — — — antagas kräva.

Tiden, då — — — är sagt.

9 §.

Bedriver någon — — — virkets värde.

Innefattar förfarande — — — är sagt.

Låter någon — — — två hundra kronor. Lag samma vare, där någon bryter mot sådan föreskrift om tillsyn å avverkning, som skogstjänsteman enligt 3 § andra stycket meddelat, eller i strid mot vad i samma stycke är stadgat kolar eller avför träd, som ej blivit uppmätt och stämplat.

Denna förordning skall träda i kraft dagen efter den, då förordningen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i svensk författningssamling.»

Beträffande utredningen i ärendet tillåter sig utskottet hänvisa till innehållet i berörda statsrådsprotokoll.

För egen del har departementschefen i ärendet anfört följande:

»Då det författningsförslag, mot vilket det föreslås att utbyta nu gällande dimensionslag, har samma innehåll som det motionsvis inom riksdagen väckta förslag, vilket i sammanhang med nämnda lags antagande var under prövning men icke vann riksdagens bifall, torde det icke vara behöfligt att närmare angiva de grunder, på vilka jag anser mig icke böra förorda en sådan omläggning av förevarande lagstiftning. För övrigt läser dimensionslagen hava varit i tillämpning alltför kort tid — allenast något mer än ett år — för att man skulle kunna hava någon på stadgad erfarenhet om dess verkningar grundad anledning att redan nu utbyta densamma mot andra bestämmelser. Härtill kommer, att, på sätt framhållits särskilt av de hörda överjägmästarna, under tillämpningstiden till följd av kriget rått alldeles exceptionella förhållanden på trävarumarknaden, vadan även av den anledningen något säkert uttalande om huruvida lagens bestämmelser i praktiken visat sig ändamålsenliga eller ej knappast läser kunna göras. Då normala förhållanden åter inträda och den för dimensionslagens handhavande avsedda skogspersonalens tid och krafter bättre motsvara anspråken, torde säkerligen dimensionslagens bestämmelser komma att stå i gynnsammare dager än hittills. I sammanhang härmed vill jag erinra, hurusom i den till pågående riksdag avlåtna statsverkspropositionen under nionde huvudtiteln punkterna 81 och 82 bebådats propositioner till riksdagen med förslag till förhöjning av anslaget för tillsyn å enskildas skogar i Västerbottens och Norrbottens läns kustland, varigenom den för nämnda tillsyn avsedda skogspersonalen skulle komma att avsevärt ökas och det redan under innevarande år. Ävenledes må framhållas, att, sedan det

förslag om anvisande av anslag till främjande av skogsvård å berörda skogar, varom förmäles i samma statsverksproposition (punkten 83 under nionde huvudtiteln), numera bifallits av riksdagens bägge kamrar, den skogsvårdande verksamheten å hemmansskogarna, vilken — om med rätt eller orätt lämnar jag därhän — särskilt framhållits såsom försvårad av nu gällande bestämmelser, torde vinna ett beaktansvärt stöd.

Med det ovan sagda har jag icke berört frågan, huruvida annan skogslagstiftning än sådan, som bygger på dimensionsprincipen, bör genomföras för nu ifrågavarande landsändar. Denna fråga föreligger icke nu, då det endast gäller företrädet mellan två författningar, vilka båda bygga på nämnda princip. Då skogslagstiftningskommitténs betänkande föreligger, är tiden inne att upptaga den större frågan till behandling.

1 och 5 §§.

Vad härefter angår de framställda erinringarna mot enstaka stadganden i dimensionslagen och därvid först dem, som riktats mot 1 och 5 §§, må till en början framhållas, att man vid avfattandet av nu gällande dimensionslag sökt att så rättvist som möjligt mot varandra avväga å ena sidan statens skyldighet att skapa erforderliga garantier mot skövling av ungsbogen samt å andra sidan skogsägarnas och ortsbefolkningens berättigade intressen. Då emellertid såväl domänstyrelsen som flertalet av de hörda överjägmästarna vitsordat, att större frihet än vad nu råder i avseende å avverkning av ved till bränsle icke komme att medföra någon fara för ungsbogen, och då dylik frihet skulle i sin mån bidraga till den i dessa tider bekymmersamma bränslefrågans lösning ävensom till någon lättnad i skogspersonalens i dessa trakter tunga arbetsbörd samt till ökad möjlighet för denna personal att inom beräknad tid medhinna förrättningarna, synes anledning icke föreligga att ställa sig avvisande mot framställningen härutinnan.

Framställningen i vad den avser byggnadsvirke kan jag däremot icke förorda. Under de senare åren har efterfrågan därå alltför starkt ökats, för att de nu gällande restriktionerna med avseende å dylikt virke skulle kunna eftergivnas eller mildras. Trots den ökade efterfrågan torde, då de av kriget föranledda exceptionella förhållandena ej längre äro rådande, byggnadsvirke kunna i tillräcklig myckenhet erhållas från samma eller angränsande skifteslag, i vilket fall restriktionerna icke gälla. Emellertid synes lättnad i tillförseln av byggnadsvirke redan nu kunna beredas ortsbefolkningen — utan att ungsogens bestånd därmed äventyras — genom ett tillägg till 5 § i huvudsaklig överensstämmelse med domänstyrelsens förslag, och varder dylikt tillägg därför av mig tillstyrkt.

I anslutning till vad jag sålunda anfört får jag alltså föreslå följande tilläggsbestämmelser till 1 och 5 §§ i gällande dimensionslag, allenast med redaktionella jämkningar anslutande sig till domänstyrelsens förslag: — — —»

Utskottet, som vid granskning av förevarande förslag till förordning, icke funnit anledning att däremot framställa någon anmärkning, hemställer,

Utskottet.

att Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 11 maj 1917.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Nörrvarande: se under utlåtandet nr 65.
